

چند نفر را سراغ دارید که خبرهای خوب یا بد را در این روزنامه خوانده‌اند؟ خبرهایی که خوشحالشان کرده‌است یا باشنیدن آن ناراحت شده‌اند یا آن‌ها را سر ذوق آورده‌است. اسم صبح ساحل برای من یک حالت نوستالژیک دارد و چون جزئی از خاطره‌هاست پس باید در ترانه نمود پیدا می‌کرد

مجید ذاکری در گفت‌وگو با صبح ساحل مطرح کرد:

چرخه تکرار در ترانه‌سرایی استان هرمزگان

اگه توا چن رو دگه / به «صبح ساحل»، تو بگه...

عکسِ گپِ مه چاپِ بکن / تا هر که روزنامه اِخون

دلی بسوزه و بُدن ... / گمِ بودنم، گردنِ تن

چن سالین؟ فکرا کنم که نَادونی

چن سالین؟ تخاست به مه عوض کنی

چن سالین؟ چه فرق ایشه بیست؟ بیست و هفت؟

هر که ایگو کجان؟ بگه ... ول ایکه رفت!

«برشی از ترانه جدیدم که بزودی اون رو با صدای یه خواننده دوست داشتنی می‌شنوین»

◆ **صبح ساحل-شقایق پرتو //**

شعر و ترانه بخش زیادی از هویت فرهنگ و موسیقی هرمزگان را تشکیل می‌دهد.

هرمزگان در زمینه ترانه‌سرایی، هنرمندان بزرگ شهری چون نصرک، ابراهیم منصفی و علی حبیب‌زاده را پرورش داده‌است؛ به‌طوری که ترانه‌های بومی هرمزگان علاوه بر اینکه زیر لب چندین نسل از مردم هرمزگان زمزمه شده، برای مردم دیگر استان‌های کشور نیز خاطره‌ساز شده‌است.

مجید ذاکری، نویسنده، شاعر و ترانه‌سرای نام‌آشنای هرمزگانی است که افراد زیادی او را با اثر خاطره‌انگیز-«عزیز قد بلندم- به‌یاد می‌آورند.

شاید بتوان مجید ذاکری را نسل نوین ترانه‌سرایی در هرمزگان به‌شمار آورد. ترانه‌های او ساده و ملموس است و نشان از شناخت و تسلط به ادبیات فارسی و بومی‌سروده‌های هرمزگان دارد.

مجید ذاکری چندین سال است که با خوانندگان مطرح کشور همکاری می‌کند و توانسته است جایگاه خود را در زمینه ترانه‌سرایی کشور پیدا کند.

او اخیراً ترانه‌ای را در صفحه اجتماعی خود منتشر کرده که نام روزنامه صبح ساحل در این شعر به چشم می‌خورد و بازخوردهای زیادی را به‌دنبال داشته‌است و همین موضوع بهانه‌ای شد تا با این هنرمند جوان گفت‌وگویی کنیم.

◆ **ابتدا کمی از خودتان بگویید؛ تحصیلاتتان چیست و اکنون چه شغلی دارید؟**

من کارشناسی منابع طبیعی خوانده‌ام اما چون علاقمند به هنر و ادبیات بودم به این حوزه وارد شدم. ۱۲ سال است که کارمند حوزه هنری هستم و درحال حاضر سمتم کارشناس آموزش و پژوهش و کارشناس هنرهای تصویری بوده وهمچنین یکی از مسئولان کانون داستان آنجا هستم.

◆ **از اولین تجربه‌های خود در نوشتن ترانه بگویید.**

اولین تجربه‌ها همیشه ریشه در خردسالی فرد و ذهنیت کودکانه او دارد. من در دوران دبستان علاقه زیادی به خواندن کتاب داشتم و در همان اوقات با ذهنیت کودکانه‌ام خیال بافی و داستان‌پردازی می‌کردم. سال‌ها بعد به‌صورت جدی نوشتن داستان کوتاه را شروع کردم و در کنار آن اصول ترانه‌نویسی را هم به‌صورت کاملاً خودآموز فراگرفتم. اولین باری که به‌صورت جدی ترانه نوشتم مربوط به زمان خدمت سربازی در شیراز است که با دوستی به‌نام مه‌راب بهرامی که درحوزه موسیقی فعالیت می‌کرد آشنا شدم و او طی یک اتفاق من را در رودریابستی قرار داد و درواقع به‌نوعی من را مجبور به نوشتن ترانه کرد و گفت تو اصول ترانه را می‌فهمی پس می‌توانی بنویسی و این آغاز ترانه‌سرایی من بود که بعداً به آن علاقمند شدم.

یکی از اولین کارهای من تیتراژ برنامه‌ای به‌نام شویندر «بود که پنج خواننده آن را اجرا کردند و دومین ترانه من هم» همنشین ملاتک به خوانندگی هادی آرمین بود که طرفداران زیادی هم داشت.

◆ **موضوع ترانه‌های شما بیشتر شامل چه چیزهایی است؟**

ترانه عین زندگی است و با مردم عجین شده‌است. درواقع منبع الهام من مردم و زندگی است و ماهیت اصلی کار من همان چیزهایی است که دور و برم وجود دارد و همان اتفاقاتی که در پیرامونم رخ می‌دهد.

◆ **در ترانه‌های شما بیشتر عنصر خیال دیده می‌شود یا واقعیت؟**

هر اثر هنری رگه‌هایی از واقعیت دارد اما در واقع خیال و واقعیت درهم آمیخته‌اند. البته ممکن است گاهی عنصر خیال پیشی بگیرد؛ مثلاً داستان ترانه «دکمه» برای

«جوکر» دستگیر شد

«واکین فینیکس» و «مارتین شین» دو بازیگر هالیوودی در اعتراضات مرتبط با تغییرات آب و هوایی در آمریکا دستگیر شدند. به گزارش ایسنا به نقل از سی‌ان‌ان، «واکین فینیکس» که اخیراً برای بازی در فیلم «جوکر» برنده جایزه گلدن گلوب شده است به همراه «مارتین شین» دیگر بازیگر هالیوودی در جریان اعتراضات هفتگی به تغییرات آب و هوایی که از سوی «جین فوندا» سازماندهی می‌شود، دستگیر شدند.

پلیس آمریکا اعلام کرد در اعتراضات روز جمعه در مجموع ۱۴۷ نفر به اتهام تجمع و ایجاد مانع برای عبور و مرور دستگیر شده‌اند.

«واکین فینکس» در این تجمع در یک سخنرانی برخی از صنایع را متهم به نقش داشتن در بحران آب و هوایی کرده است. پیش از این «جین فوندا» بازیگر برنده اسکار که این اعتراضات را سازماندهی می‌کند نیز در چند نوبت دستگیر شده بود.

مانند کتاب عزیز قد بلندم، آکورد نویسی شده. شاهد استقبال خوبی از این کتاب بودم و بزودی به چاپ دوم می‌رسد.

هرچند باید اضافه کنم دو کتاب داستان‌های بومی استان هرمزگان که یک کار پژوهشی بود با همکاری خانم ماندگاری و عباسی چاپ شده‌است و دو مجموعه داستان «ما که با خود غریبه نیستیم» و «تا همیشه» که کارهای مشترکی بودند از من چاپ شده‌است.

◆ **کتاب جدیدی در دست تالیف دارید؟**

بله درحال جمع‌آوری مجموعه داستان‌ها و ترانه‌های فارسی‌ام هستم. مشکلی که وجود دارد این است که بازار نشر به‌شدت بد است و اگر بخوام کتابی مثل همین کتاب کشتی نوح را چاپ کنم، قیمت کتاب دو تا سه برابر بیشتر می‌شود و از آنجایی که من همیشه به مخاطب فکر میکنم، وقتی کتابی را با هزینه بالا چاپ کنم و مردم نتوانند آن را تهیه کنند و بخوانند، هیچ ارزشی ندارد؛ بنابراین منتظرم شاید وضعیت نشر و قیمت چاپ بهتر شود.

◆ **وضعیت امروز ترانه‌سرایی در هرمزگان را چگونه می‌بینید؟**

اصلاً خوب نیست؛ دوستانی هستند که در این زمینه کار می‌کنند و همگی برای من محترم هستند اما من وضعیت را خوب نمی‌بینم چون خیلی از این افراد سعی می‌کنند دنباله‌رو دیگران باشند و هیچ خلاقیتی به خرج نمی‌دهند؛ مثلاً دوست داشتن و عشق را می‌توان به یک شیوه جدید و تازه در ترانه به تصویر کشید اما ما شاهد تکرار در این عرصه هستیم. در ترانه‌های ملل، به مفاهیم گسترده‌ای پرداخته می‌شود؛ هرچند فرهنگ ما آمادگی پذیرش برخی ترانه‌ها را نداشته باشد اما می‌توان گریزی بر فضاهای تازه زد و این چرخه تکرار در ترانه‌سرایی را از بین برد.

◆ **بومی‌سروده‌های هرمزگان چه جایگاهی در ایران دارد؟**

نه اعتقاد من این است که باید سعی کنید در کار خود بهترین باشید. یک ترانه‌سرای خوب بودن بهتر از این است که یک خواننده متوسط باشید. من به کیفیت خیلی اهمیت می‌دهم و ترجیح می‌دهم که روی یک موضوع تمرکز کنم. من در حوزه داستان بیش از صد رتبه کشوری، منطقه‌ای و استانی کسب کرده‌ام و در حال حاضر داستان و ترانه را به‌صورت جدی دنبال می‌کنم و به خوانندگی فکر نمی‌کنم.

در سرودن ترانه‌هایتان اهل خودسانسوری هم هستید؟ نه خیلی کم پیش آمده‌است. هر آدمی که کار هنری انجام می‌دهد بعد از مدتی پوست‌اندازی می‌کند و ایده‌ها و آثارش را نو می‌کند و در این فضای تازه‌ای که من تجربه میکنم ممکن است اگر از چیزی خوشم بیاید آن را به

ابتدا این را بگویم که موسیقی هرمزگان در ایران، موسیقی شناخته‌شده‌ای است و جایگاه خود را به‌دست آورده‌است و دیگران آن را به‌خوبی پذیرفته‌اند. بر همین اساس در کنار موسیقی هرمزگان، بومی‌سروده‌ها و ترانه‌های هرمزگان هم که جزئی از آن موسیقی هستند، قابل احترام و پذیرفته‌شده هستند. از نظر من موسیقی معرفی شده به کشور تحت عنوان موسیقی هرمزگان، در واقع خدمتی به ترانه‌های هرمزگان بوده‌است.

◆ **به نظر شما ترانه مستقل از موسیقی است یا در پیوند با موسیقی معنا پیدا می‌کند؟**

وقتی از ترانه صحبت می‌کنیم درواقع منظورمان کلام موزونی است که برای استفاده موسیقایی نوشته می‌شود. پس باید ترانه طوری نوشته شود که بتوان در راستای موسیقی از آن استفاده کرد و آن را به موسیقی پیوند زد. موسیقی و ترانه در واقع مکمل یکدیگر هستند. درست است که ترانه به‌صورت مستقل در کتاب یا روزنامه چاپ می‌شود اما هویت واقعی ترانه زمانی نمود پیدا می‌کند که لباس مناسب خود که همان موسیقی